

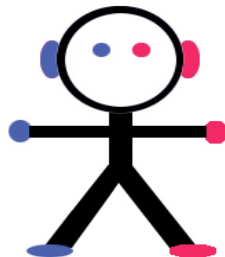
Lateraliat creuada i dificultats de l'aprenentatge escolar: Mite o Realitat?

Lateraliat creuada i dificultats de l'aprenentatge escolar: Mite o Realitat?
La majoria de les persones presenten una preferència natural per un costat del seu cos; és el que s'anomena "lateraliat". Aquest costat sol ser el dret (en el cas dels destres), o l'esquerra (en el dels esquerrans). Quan la persona és capaç d'utilitzar tots dos costats del cos de forma indiferent i amb la mateixa habilitat, se li denomina ambidextre.

No obstant això, el domini d'un costat del cos no sempre és constant (per exemple un individu pot escriure amb la mà dreta, però ser més hàbil xutant una pilota amb la cama esquerra, o per contra escriure a la pissarra amb la mà esquerra i enfocar l'objectiu d'una lent amb l'ull dret). Això és el que es coneix amb el terme de "lateraliat creuada", i constitueix una característica innata de determinades persones (com pot ser el color dels ulls o del cabell), i no comporta cap problema a qui el presenta.

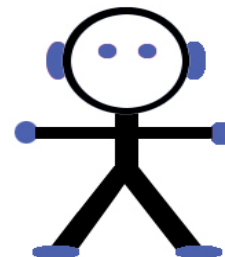
*lateralidad homogénea
(diestra o zurda)*

lateralidad cruzada

lateralidad ambidiestra

© quieroaprenderydivertirme.wordpress.com

En els nens passa el mateix, si bé la dominància manual sol estar bastant definida al final del primer any de vida, de vegades aquesta pot romandre inestable i no del tot definida durant molt de temps (fins i tot fins als 6 anys), formant part del procés maduratiu normal del cervell en creixement. Correspon sempre al pediatre diagnosticar si hi ha una "dominància obligada", és a dir, que el nen sigui esquerrà perquè hi ha un trastorn de la mà dreta o un

hemiparèsia que li impedeixi utilitzar-la, o bé tingui una dominància ocular perquè l'ull contralateral tingui un defecte de visió (derivant en el primer cas al neuropediatre i l'oftalmòleg en el segon).

El que passa és que antigament era una creença habitual considerar la "lateralitat creuada" com la causa de determinats trastorns de l'aprenentatge. Afortunadament gràcies a l'avanç de les neurociències, els professionals que ens dediquem a l'estudi dels diferents trastorns del neurodesenvolupament i dificultats de l'aprenentatge, comptem amb evidència científica que demostra sense cap dubte, que el domini no homogeni entre mà-peu i ull (també conegut com lateralitat creuada) no només no comporta ni predisposa a cap patologia ni dificultat de l'aprenentatge en particular; sinó que constitueix una denominació obsoleta i mancada de significació clínica.

Avui sabem, que determinats tractaments basats en moviments sacàdics o de seguiment ocular, en exercicis per millorar l'equilibri o la coordinació mà-ull i les ulleres especials; es basen en estudis no controlats i en casos anecdòtics, i per tant no només no mostren cap utilitat en el tractament dels diferents trastorns de l'aprenentatge (inclosa la dislèxia), sinó que a més eviten que el nen rebi el tractament psicoeducatiu correcte i de forma precoç.

Dra. María Eugenia Russi
neuropediatre

Pels que vulgueu saber més sobre aquest tema us recomanem:

ARTICLE DE REVISIÓ

Eficacia de las intervenciones para el tratamiento de la dislexia: una revisión

Effectiveness of interventions for the treatment of dyslexia: A review

Juan C. Ripoll Salceda, Gerardo Aguado Alonso

Revista de Logopedia, Foniatría y Audiología. 2016;36:85-100